

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 12Co/482/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6913218335
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 07. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Katarína Katková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2016:6913218335.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Kataríny Katkovej a členov senátu JUDr. Ing. Jána Gandžalu, PhD. a JUDr. Jany Haluškovej, v právnej veci žalobcu PROFI CREDIT Slovakia, s. r. o., so sídlom Pribinova 25, 824 96 Bratislava, IČO: 35 792 752, právne zastúpeného Advokátskou kanceláriou JUDr. Andrea Cviková, s. r. o., so sídlom Kubániho 16, 811 04 Bratislava, IČO: 47 233 516, proti žalovanému U. R., r. č. XXXXXX/XXXX, trvale bytom, M.. O. XXX, XXX XX M., za účasti Združenia spotrebiteľov Slovenska, o.z., so sídlom Janka Kráľa 7, 974 01 Banská Bystrica, IČO: 42 309 166 (do 30. 06. 2016 vystupujúceho v pozícii vedľajšieho účastníka na strane žalovaného), právne zastúpeného Mgr. Henrichom Schindlerom, advokátom, Advokátska kancelária so sídlom Janka Kráľa 7, 974 01 Banská Bystrica, v konaní o zaplatenie 1.788,51 Eur s príslušenstvom, na základe odvolania žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Rimavská Sobota č.k. 14C/70/2014-36 zo dňa 22. 01. 2015, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu vo výroku, ktorým uložil žalobcovi povinnosť zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovaného trovy konania spočívajúce v trovách právneho zastúpenia vo výške 178,74 Eur na špecifikovaný účet jeho právneho zástupcu, do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku (tretí výrok),
p o t v r d z u j e.

Združenie spotrebiteľov Slovenska, o.z., so sídlom Janka Kráľa 7, 974 01 Banská Bystrica, IČO: 42 309 166 (do 30. 06. 2016 vystupujúce v pozícii vedľajšieho účastníka na strane žalovaného) má nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Rimavská Sobota (ďalej aj „okresný súd“, „súd prvej inštancie“, resp. „prvoinštančný súd“) rozsudkom zo dňa 22. 01. 2015 žalobu v celom rozsahu zamietol (prvý výrok). Žalovanému právo na náhradu trov konania nepriznal (druhý výrok). Žalobcovi uložil povinnosť nahradiť vedľajšiemu účastníkovi na strane žalobcu trovy konania spočívajúce v trovách právneho zastúpenia vo výške 178,74 Eur, ktoré je povinný zaplatiť právnomu zástupcovi vedľajšieho účastníka na jeho účet č. XXXXXXXXXXXX/XXXX, do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku (tretí výrok).

O trovách konania súd prvej inštancie rozhodol podľa ustanovenia § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej aj „O.s.p.“). Žalovaný aj vedľajší účastník na strane žalovaného boli v konaní úspešní, a preto im vzniklo právo na náhradu trov konania. Žalovaný si trovy konania neuplatnil a ani mu zo spisu žiadne konkrétne trovy nevyplyvajú, preto okresný súd žalovanému právo na náhradu trov konania nepriznal.

Okresný súd uložil žalobcovi povinnosť zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovaného trovy právneho zastúpenia vo výške 178,74 Eur (za 2 úkony právnej služby - prevzatie a príprava zastúpenia, písomné podanie na súd - vyjadrenie zo dňa 18. 12. 2014 po 81,33 Eur + 2 x režijný paušál po 8,04 Eur) s poukazom na to, že vedľajší účastník na strane žalovaného vo vyjadrení zo dňa 18. 12. 2014 dôvodne namietal neplatnosť zmluvy o revolvingovom úvere.

2. Proti výroku rozsudku okresného súdu, konkrétne do výroku o náhrade trov konania vedľajšieho účastníka na strane žalovaného (tretí výrok), žalobca podal v zákonnej lehote odvolanie. Žiadal, aby odvolací súd zmenil rozsudok okresného súdu a vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovaného nepriznal náhradu trov právneho zastúpenia. Uviedol, že nie je možné aplikovať zásadu úspechu podľa ust. § 142 ods. 1 O.s.p. v tomto konaní pri rozhodovaní o náhrade trov konania vedľajšieho účastníka, pretože vedľajší účastník vo veci samej úspech alebo neúspech v konaní nemal. Postavenie vedľajšieho účastníka sa rozhodnutím vo veci samej nezmenilo. Vedľajší účastník je motivovaný snahou o dosiahnutie prospechu titulom uplatnenia náhrady trov konania. Podľa jeho názoru združenie má byť spôsobilé na ochranu spotrebiteľa v rámci súdneho konania a to bez potreby splnomocnenia advokáta na jeho zastupovanie. V prípade, ak sa občianske združenie dá v konaní zastupovať advokátom, je povinné samé znášať náklady s tým spojené. Má za to, že odôvodnenie súdneho rozhodnutia je vo výroku o náhrade trov konania nepreskúmateľné, keďže neobsahuje žiadne zdôvodnenie skutočnosti, čím je podanie vedľajšieho účastníka v spore rozhodujúce a v čom konkrétne súd mal za to, že trovy právneho zastúpenia za písomné podanie vedľajšieho účastníka boli účelne vynaložené. Nebolo ani preukazané, že vedľajší účastník mal písomný súhlas žalovaného s jeho vstupom do konania. Ďalej poukázal na rozhodnutia všeobecných súdov SR.

3. Vedľajší účastník na strane žalovaného vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu žiadal, aby odvolací súd odvolaním napadnutý výrok v rozsudku okresného súdu o trovách vedľajšieho účastníka potvrdil. Do súdneho konania nevstúpil hromadným podaním, ale konkrétnym oznámením o vstupe s konkrétnym splnomocnením práve pre toto konanie. Jeho vyjadrenie nebolo formulárové, neobsahovalo všeobecné ustanovenia o neprijateľných podmienkach a uvádzalo len skutočnosti, na základe ktorých došlo „k zastaveniu konania“. Vyjadril sa k žalobe až po zhodnotení celého skutkového stavu. Práve žalobca podáva opakovane nedôvodné návrhy proti spotrebiteľom, ktorí sa v konaní nevedia brániť. Keďže spotrebiteľ si služby advokáta nemôže dovoliť, pri zamietnutí žaloby by žalobca svojim konaním neznášal žiadne riziko v súvislosti s úhradou trov protistrany. On proti takýmto praktikám bojuje a rovnako ako žalobca využíva na vypracovanie právnych vyjadrení advokáta. Je nepochopiteľné, že žalobca poukazuje na neúčelnosť trov právneho zastúpenia a sám podáva hromadné formulárové žaloby, ktoré sú často neúplné bez dostatočného právneho a skutkového vymedzenia veci. K doručenej žalobe sa vyjadril v rozsahu, ktorý považoval za potrebný, aby boli dôsledne bránené práva žalovaného ako spotrebiteľa. Podľa jeho názoru, jeho trovy právneho zastúpenia sú účelne vynaložené a viedli k úspechu žalobcu ako spotrebiteľa v spore. V konaní neexistuje zákonný dôvod, pre ktorý by mu trovy právneho zastúpenia nemali byť priznané. Ďalej poukázal na uznesenie Krajského súdu Banská Bystrica č. k. 15Co/1142/2014 zo dňa 11. 02. 2015 a uznesenie Najvyššieho súdu SR z 29. septembra 2015, sp. zn. 4MCdo/16/2014. Zároveň si uplatnil trovy odvolacieho konania.

4. Odvolanie žalobcu bolo doručené súdu prvej inštancie dňa 20. 03. 2015, teda ešte za účinnosti zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku, ktorý bol ku dňu 01. 07. 2016 zrušený zákonom č. 160/2015 Z.z., Civilný sporový poriadok (ďalej aj „CSP“). Dňa 01. 07. 2016 nadobudol účinnosť nový procesnoprávny kódex - Civilný sporový poriadok, ktorý v prechodných ustanoveniach, v § 470 ods. 1 uvádza: „Ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konanie začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.“ Pretože odvolacie konanie prebieha už v dobe účinnosti CSP, bolo potrebné na odvolacie konanie aplikovať príslušné ustanovenia CSP s poukazom na ustanovenie § 470 ods. 2 veta prvá CSP, v zmysle ktorého ostávajú právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti CSP zachované.

5. V dôsledku odvolania krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), vec preskúmal v medziach daných ustanovením § 379 a 380 CSP, bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1, 2 CSP a contrario a rozsudok súdu prvej inštancie v odvolanom napadnutom výroku o trovách konania (tretí výrok) ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil z nasledovných dôvodov:

6. Odvolací súd považuje za potrebné uviesť, že zákonom č. 353/2014 Z. z. ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony, došlo k zmene ustanovenia § 93 ods. 3 O.s.p. a na to, aby vedľajší účastník, ktorým bola právnická osoba založená alebo zriadená na ochranu spotrebiteľa podľa osobitného predpisu, účinne vstúpil z vlastného podnetu do súdneho konania, musel doložiť aj súhlas hlavného účastníka, na strane ktorého chcel v konaní vystupovať, inak súd na oznámenie o vstupe neprihliadal. Uvedené ustanovenie však nadobudlo účinnosť 1. januára 2015 a nebolo ho možné aplikovať na vstup

vedľajšieho účastníka do konania, ku ktorému došlo pred uvedeným termínom. Uvedenej skutočnosti preto bude zodpovedať aj nasledujúca časť odôvodnenia tohto rozhodnutia.

7. Zo spisu okresného súdu vyplýva, že žalobou sa žalobca v pozícii veriteľa voči žalovanému domáhal zaplataenia dlžnej sumy s príslušenstvom. Dňa 06. 10. 2014 bolo okresnému súdu doručené oznámenie Zdruzenia spotrebiteľov Slovenska o. z., že vstupuje do tohto súdneho konania ako vedľajší účastník na stranu žalovaného.

8. V prejednávanej veci je zrejmé, že predmetom konania je nárok vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy (v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, t.j. zo Zmluvy o revolvingovom úvere zo dňa 14. 12. 2010).

9. K námietkam uvedeným v odvolaní považuje odvolací súd za potrebné uviesť, že vzhľadom na spotrebiteľský charakter sporu Zdruzenie spotrebiteľov Slovenska o. z., so sídlom v Banskej Bystrici (resp. akýkoľvek subjekt, ktorého predmetom činnosti je ochrana práv spotrebiteľa) malo oprávnenie vystupovať v konaní ako vedľajší účastník na strane žalovaného (spotrebiteľa), pričom nemuselo preukazovať „právny záujem na jeho výsledku“, pretože možnosť, aby vystupovalo ako vedľajší účastník na strane žalovaného (spotrebiteľa) mu dávala priamo špeciálna zákonná úprava uvedená v ustanovení § 93 ods. 2 O. s. p.. Účinky vstupu vedľajšieho účastníctva podľa § 93 ods. 2 O.s.p. nastávali už okamihom doručenia oznámenia o jeho vstupe súdu (bez ohľadu na konkrétnu fázu právoplatne neskončeného konania); výslovný súhlas podporovaného účastníka so vstupom vedľajšieho účastníka do konania na jeho strane nebol potrebný. Odvolací súd zdôrazňuje, že vyššie uvedené závery sa v plnej miere uplatnili len vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi, ktorým bola právnická osoba založená za účelom ochrany práv podľa osobitného predpisu a ktorej vstup do konania bol realizovaný do 31. 12. 2014. Keďže ustanovenie § 93 ods. 4 O. s. p. výslovne upravovalo, že vedľajší účastník má v konaní rovnaké práva a povinnosti ako účastník, z toho možno vyvodit' len jeden záver a to, že vedľajší účastník mal (rovnako ako akýkoľvek hlavný účastník) jednak právo na právnu pomoc pred súdmi, čo je základné ústavné právo (článok 47 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky), ktoré sa v rámci civilného súdneho konania realizuje možnosťou zabezpečiť si kvalifikované právne zastúpenie splnomocneným právnym zástupcom - advokátom a samozrejme mal i právo na náhradu trov konania, kam podľa ustanovenia § 137 ods. 1 O. s. p. bez akýchkoľvek pochybností patrila i náhrada trov právneho zastúpenia. Samozrejme, vedľajšiemu účastníkovi mohla byť priznaná náhrada trov konania (teda i náhrada trov právneho zastúpenia) len v prípade, ak právo na náhradu trov konania vzniklo tomu účastníkovi, na strane ktorého v konaní vystupoval.

10. Z obsahu spisu odvolací súd zistil, že oznámením zo dňa 06. 10. 2014 vstúpil do konania vedľajší účastník Zdruzenia spotrebiteľov Slovenska o. z., so sídlom v Banskej Bystrici na stranu žalovaného. Vo vyjadrení k žalobe, doručenom okresnému súdu dňa 29. 12. 2014, vedľajší účastník na strane žalovaného vzniesol námietku premlčania, poukázal na absenciu podstatných náležitostí spotrebiteľskej zmluvy uzavretej medzi žalobcom a žalovaným. Súd prvej inštancie žalobcom uplatňovaný nárok odvolaním napadnutým rozsudkom zamietol.

11. O náhrade trov konania okresný súd rozhodol podľa zásady úspechu v konaní. Podľa názoru odvolacieho súdu súd prvej inštancie náležitým spôsobom odôvodnil svoje rozhodnutie ohľadne náhrady trov konania (aplikáciu právneho predpisu s uvedením, ktorý z účastníkov mal v konaní úspech, vyjadril sa k účelnosti uplatnených trov konania vedľajšieho účastníka, uviedol, za ktoré úkony právnej služby mu priznal náhradu trov právneho zastúpenia a špecifikoval výšku tarifnej odmeny vrátane režijného paušálu za ten -ktorý úkon právnej služby).

12. Keďže žalovaný a vedľajší účastník vystupujúci na jeho strane mali plný úspech v konaní, súd prvej inštancie rozhodol vecne správne, keď na rozhodovanie o trovách konania aplikoval zásadu zodpovednosti za výsledok (zásadu úspechu) vyplývajúcu z citovaného ustanovenia § 142 ods. 1 O.s.p., v dôsledku čoho správne uložil žalobcovi povinnosť nahradiť vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovaného (ktorý zdieľal procesný úspech žalovaného v tomto súdnom konaní) trovy konania, ktoré de facto predstavovali účelne vynaložené trovy jeho právneho zastúpenia. Odvolací súd preto konštatuje, že okresným súdom uvádzané argumenty zdôvodňujúce priznanie náhrady trov konania vedľajšieho účastníka vystupujúceho na strane žalovaného sú správne, a preto rozhodnutie v napadnutom výroku potvrdil.

13. Výšku priznaných trov právneho zastúpenia odvolací súd nepreskúmaval, pretože je rozsahom a dôvodmi odvolania viazaný a žalobca v odvolaní nenamietal (resp. kvalifikovaným a konkrétnym spôsobom nespochybnil) správnosť výpočtu vedľajšiemu účastníkovi priznaných trov konania, resp. trov právneho zastúpenia. Odvolací súd sa preto obmedzil na preskúmanie namietanej dôvodnosti a účelnosti priznanej náhrady trov konania a ich výšku už nepreskúmaval.

14. Odvolaním nenapadnuté výroky rozsudku okresného súdu (prvý, druhý výrok) zostali nedotknuté (§ 367 ods. 3 CSP).

15. Pri rozhodovaní o trovách odvolacieho konania vychádzal odvolací súd z ustanovenia § 396 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 CSP, z ktorého vyplýva: „O nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí“. Odvolací súd pri svojom rozhodovaní aplikoval zásadu zodpovednosti za výsledok (zásadu úspechu) vyplývajúcu z ustanovenia § 255 ods. 1 CSP. V predmetnom prípade bolo v odvolacom konaní plne úspešné Združenie spotrebiteľov Slovenska, o.z., so sídlom Janka Kráľa 7, 974 01 Banská Bystrica, IČO: 42309166 (do 30. 06. 2016 vystupujúce v pozícii vedľajšieho účastníka na strane žalovaného), preto mu podľa vyššie uvedených ustanovení vzniklo právo na náhradu trov odvolacieho konania.

16. V zmysle ustanovenia § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

17. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici, ako súdu odvolacieho, pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 CSP nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania (§ 76 CMP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).